

REGULERING AV FISKET ETTER DYPHAVSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I NEAFC REGULERINGSOMRÅDE I DET NORDØSTLIGE ATLANTERHAVET I 2022

Det vises til forslag til ny forskrift om fiskeritillatelser og kvotefaktorer som er sendt på høring med frist 12. februar 2022. Det legges til grunn at forslaget ikke får virkning for reguleringen for 2022.

1 SAMMENDRAG

Reguleringer om fiske etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i det nordøstlige Atlanterhavet fastsettes av den regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonen NEAFC (North East Atlantic Fisheries Commission). Dette er i NEAFCs reguleringsområde og omfatter ICES statistikkområdene 1a, 2a1, 2b1, 5b1a, 6b1, 7c1, 7k1, 8c1, 9b1, 10b, 10a1, 12a2, 12a1, 12c og 14b1. Årsmøtet i NEAFC avholdes 9-12. november, slik at reguleringene ikke er klare når dette høringsdokumentet ble utarbeidet.

Fiskeridirektøren forutsetter at norsk regulering blir i samsvar med NEAFC sitt vedtak på årsmøtet.

2 INNSATSREGULERING OG FORVALTNINGSPRINSIPP

NEAFC vedtok på årsmøtet i november 2002 at innsatsen, i form av fiskedøgn, i fisket etter dyphavsarter i NEAFC reguleringsområde skulle "fryses". De ulike partene skulle således begrense sitt fiske til det høyeste nivået en hadde hatt i løpet av de to siste årene. Den norske innsatsen i dette fisket har vært regulert i samsvar med vedtakene i NEAFC. Til grunn for reguleringene ligger antall fartøy og antall fiskedøgn, som er enkle og målbare reguleringstiltak. Den største norske aktiviteten var i 2001.

NEAFC vedtok med virkning fra 2007 å begrense innsatsen i fisket ytterligere. Rammen for den norske innsatsen var i utgangspunktet satt til 782 døgn. Den ble redusert med 30 % i 2006 og med 35 % i 2007. Norske fartøy hadde således i 2007 til disposisjon 508 fiskedøgn i internasjonalt farvann. Innsatsreguleringen ble videreført til og med 2018.

På årsmøtet i NEAFC høsten 2016 fastsatte Kommisjonen nye prinsipper for bevaring og forvaltning av dyphavsarter i NEAFCs reguleringsområde. Formålet er å få mer målrettet og bedre reguleringer av fiske etter dyphavsarter i internasjonale farvann. De nye prinsippene består blant annet av fire kategorier av dyphavsarter hvor det er tilknyttet ulike forvaltningstiltak. De fire kategoriene er:

1) Artsspesifikke reguleringer

Dette er for bestander hvor ICES gir artsspesifikke kvoteråd og fangsten i sin helhet eller i betydelig grad er fisket i NEAFCs reguleringsområde

- 2) **Reguleringer som forbyr direktefiske og at bifangst skal minimeres**
Dette er forvaltningstiltak for bestander hvor ICES tilrår at det ikke foregår et direkte fiske og bifangst minimeres, og hvor det ikke foreligger et kvoteråd.
- 3) **Forvaltningstiltak for nye fiskeri etter dyphavsarter hvor fiske foregår i NEAFCs reguleringsområde**
Dette gjelder tiltak relatert til nye fiskeri rettet mot arter som tidligere ikke har vært utnyttet. Formålet er å forhindre uregulert utnytting av slike dyphavsarter før informasjon har blitt samlet og ICES har et tilstrekkelig datagrunnlag å kunne anbefale reguleringstiltak. I påvente av råd fra ICES skal slike fiskeri bli regulert med en forevar kvotebegrensning.
- 4) **Forvaltningstiltak for fiskeri som primært finner sted innenfor de nasjonale soner**
NEAFC forvaltningstiltak kan i slike tilfeller være et tillegg til forvaltningstiltak fastsatt av en kyststat.

Det har de senere årene blitt fastsatt flere artsspesifikke kvotebegrensninger (se avsnitt 3) samt reguleringer som forbyr direktefiske (se avsnitt 4) i NEAFCs reguleringsområde. Fra og med 2018 ble det innført en regulering med forvaltningstiltak for nye fiskeri etter dyphavsarter i NEAFCs reguleringsområde (i henhold til prinsippene i punkt 3 ovenfor).

3 KVOTEBEGRENSNING PÅ ARTSSPESIFIKKE DYPHAUSARTER

Når det gjelder skolest (*Coryphaenoides rupestris*) er fisket i 2021 begrenset av følgende områdekvoter:

- a) ICES statistikkområde 6b1, 7c1, 7k1, 12b og underområde 5b1a: 2 620 tonn
- b) ICES statistikkområde 10b, 12c og underområdene 12a1 og 14b1: 574 tonn

All fangst av arter i skolestfamilien (*Macrouridae*) skal avregnes kvotene av skolest.

4 FORBUD MOT DIREKTEFISKE

I 2011 innførte NEAFC et forbud mot direktefiske etter dyphavshaier i NEAFC-området for 2012. Forbudet har blitt videreført og det er vedtatt videreført frem til og med 2023. Dersom det tas hai som bifangst i andre fiskeri, skal disse søkes levende gjenutsatt.

I 2017 innførte NEAFC et forbud mot direktefiske etter tre skatearter¹ og tre havmusarter². Forbudet har blitt videreført og det er vedtatt videreført frem til og med 2023.

¹ rundskate (*Raja fyllae*), isskate (*Raja hyperborea*) og svartskate (*Raja nidarosiensis*)

² Staighnose rabbitfish (*Chimaera monstrosa*), blåvinget havmus (*Hydrolagus mirabilis*) og havmus (*Rhinochimaera atlantica*)

5 ØVRIGE FORVALTNINGSTILTAK

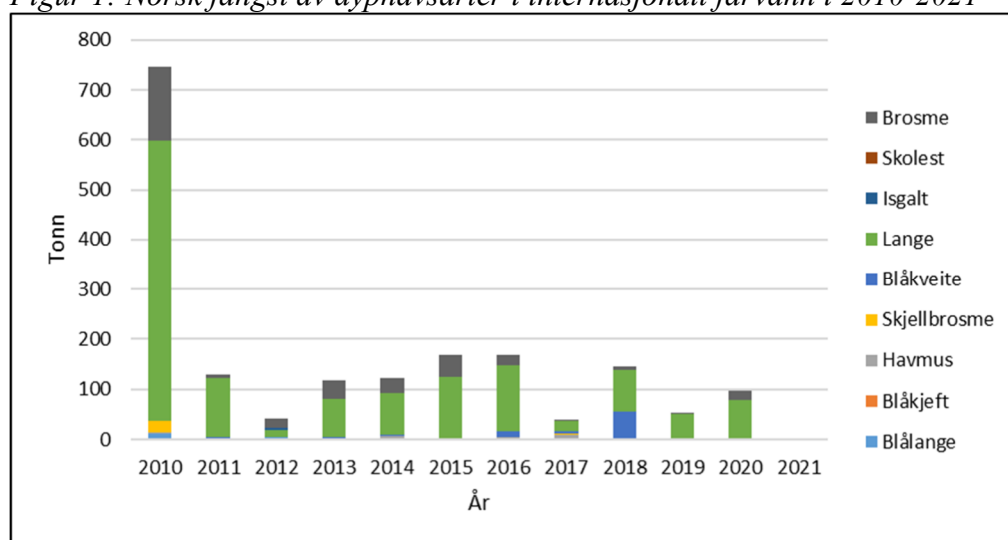
I 2006 vedtok NEAFC at det er forbudt å sette garn dypere enn 200 meter.

NEAFC vedtok høsten 2020 en videreføring av reguleringen som forbyr fiske med bunnredskap (bunntrål, bunnline og bunngarn) i perioden 15. februar til 15. april innenfor et område i ICES statistikkområde 14. Formålet er å beskytte et gytefelt for blålange. Forbudet gjelder til og med 2023.

6 FANGST I PERIODEN 2010-2021

Fangsten av dyphavsarter i internasjonalt farvann har gått fra et nivå på ca. 700 tonn i 2010 til under 200 tonn i perioden 2011 til 2020. Dette har vært linefiske etter lange og brosme som har utgjort hovedvekten av fangstene i perioden. Så langt i 2021³ er det ikke fisket dyphavsarter i internasjonalt farvann. Figur 1 gir en oversikt over norsk fangst av dyphavsarter i internasjonalt farvann for årene 2010 til 2021.

Figur 1: Norsk fangst av dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2010-2021

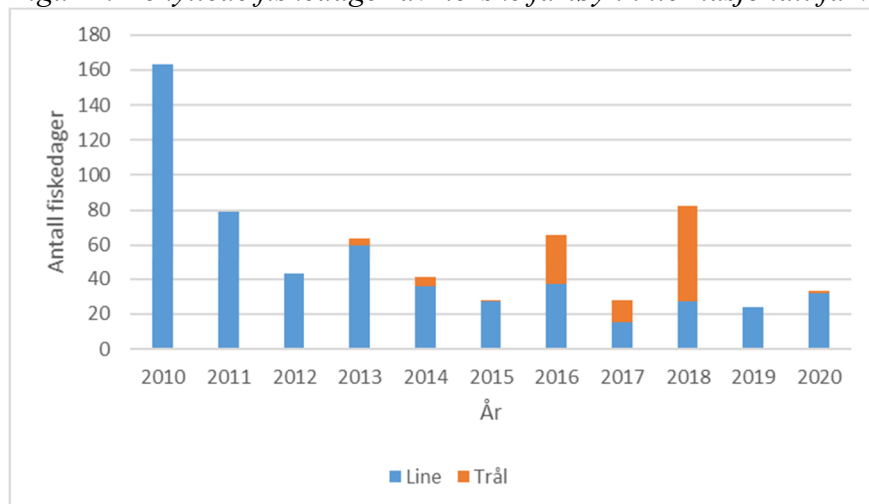
Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 1. september 2021

7 INNSATS I PERIODEN 2010-2020

Figur 2 viser norsk aktivitet målt i antall fiskedager i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann for perioden 2010 til 2020. Det er en nedadgående trend i den norske aktiviteten. Den høyeste fiskeaktiviteten i perioden var i 2010 med 166 fiskedøgn. I 2019 og 2020 var det under 40 fiskedøgn. I årene 2013 til 2018 ble det fisket et marginalt kvantum blåkveite som bifangst i trålfisket etter torsk og reker i ICES-området 1a.

³ Pr. 1. september 2021

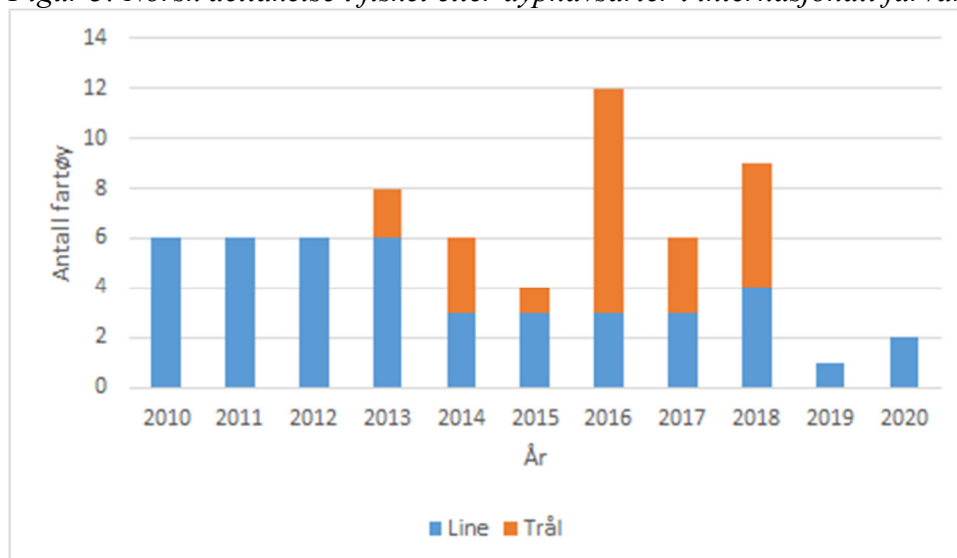
Figur 2: Benyttede fiskedager av norske fartøy i internasjonalt farvann i 2010-2020

Kilde: Fangst dagbøker/ Fiskeridirektoratets elektroniske fangstrapportering per 1. oktober 2021

Figur 3 viser antall deltakende fartøy per år i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i perioden 2010-2020. I løpet av perioden har antall linefartøy som deltar i fisket blitt redusert. Det var 6 linefartøy som deltok i fisket i 2010, mens det i 2020 kun var 2 linefartøy som fisket. Som tidligere nevnt er det så langt ingen fartøy som har fisket dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2021. I perioden 2013 til 2018 fikk et begrenset antall trålfartøy bifangst av blåkveite i fiske etter torsk og reker i ICES-området 1a.

Figur 3: Norsk deltakelse i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2010-2020

Kilde: Fangst dagbøker/ Fiskeridirektoratets elektroniske fangstrapportering per 1. oktober 2021

8 REGULERING AV FISKET I 2022

NEAFC sitt årsmøte i 2021 avholdes 9. - 12. november, slik at reguleringene ikke er klare når dette høringsdokumentet ble utarbeidet.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2022 reguleres i samsvar med NEAFCs vedtak.